

AMBASSADOR COLLEGE
Bijbel-
CURSUS

„Gedenk de sabbatdag . . .”

LES 10

ONZE CURSISTEN SCHRIJVEN

„Met veel interesse volg ik uw lessen en vooral het opzoeken van de bijbelteksten en het bestuderen ervan is een boeiende bezigheid. De Bijbel is letterlijk voor mij opengegaan.

Deze cursus werpt licht op het bijbelse beeld van de eindtijd, dat zich steeds scherper aftekent in de werkelijkheid van vandaag.”

— J.P.v.S., Rijswijk

„Ik geniet van de Bijbelcursus die u mij toezendt. Steeds wanneer ik een les afheb voel ik mij positief op de waarheid omtrent Christus en het Koninkrijk gericht. Nu krijg ik eindelijk rechtstreeks antwoord op vragen die ik had en op vragen die ik nooit heb durven stellen.”

— C.G., Tyngsboro, Massachusetts

„Ik wil u bedanken voor uw regelmatige toezending van lessen van uw Bijbelcursus. Ik vind het aangereikte materiaal boeiend en onthullend. U wekt in mij een onlesbare dorst naar nog meer kennis. Ik merk dat ik een groot deel van mijn vrije tijd nu besteed aan nadenken over Gods Koninkrijk, de engelen, het begin en het 'einde' van de wereld, enz. Daarbij rijzen bij mij veel vragen waarop ik antwoord verlang en dat is, voor zover ik weet, nergens anders verkrijgbaar.”

— R.P., Fort Collins, Texas

„Verbazingwekkend is het enige woord dat ik voor uw Bijbelcursus kan bedenken. Al jaren wilde ik een bijbel hebben, maar ik stelde de aanschaf steeds uit. Ik heb altijd het gevoel gehad dat wie de Bijbel niet gelezen heeft, niet geletterd is, en dat was wat ik wilde zijn. Ik dank u dat u mij de gelegenheid geboden hebt om te ontdekken wat een ware christen behoort te weten. Ik heb dat nooit op overtuigender wijze gehoord of gelezen.”

—G.D., Birmingham, Michigan

Hoe uw inschrijving is betaald

Deze cursus wordt u gratis ter beschikking gesteld door de Wereldwijde Kerk van God. Dit wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en offers van de leden van de Kerk en van anderen die het werk van de Kerk willen steunen. Zij die dit wereldomvattende Werk van God vrijwillig willen steunen zijn hartelijk welkom als medewerkers in het verkondigen en publiceren van het evangelie aan alle volken.

AMBASSADOR COLLEGE

Bijbel- CURSUS

Les 10

Een internationale cursus voor bijbels begrip gepubliceerd door de Worldwide Church of God (in samenwerking met Ambassador College), Pasadena, Californië, VS. Copyright © 1992 Worldwide Church of God voor de gehele inhoud van deze publikatie. Alle rechten voorbehouden.

Oprichter: Herbert W. Armstrong (1892-1986)

Uitgever: Joseph W. Tkach

Redactie: Greg R. Albrecht, Sheila Graham, Herman L. Hoeh, Ronald D. Kelly, Richard A. Sedliacik, Norman L. Shoaf

Vormgeving: Bruce Hedges, Bill Wilson, Monte Wolverton

Hoofd distributie: Boyd Leeson

ADRESSEN:

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Caribisch gebied: P.O. Box 5578, Fort Lauderdale, Florida 33310-5578

Duitsland: Postfach 1129, W-5300 Bonn 1

Engeland: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

Filippijnen: P.O. Box 1111, MCPO, 1299 Makati, Metro Manila

Italië: Casella Postale 270, 24100 Bergamo

Nieuw-Zeeland: P.O. Box 2709, Auckland 1

Zuid-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Gelieve ons zo spoedig mogelijk adreswijzigingen door te geven. Sluit a.u.b. uw oude adresstrook bij.

Voorpagina

Deze deels gerestaureerde ruïnes zijn de restanten van een synagoge in Kafarnaüm die, naar men meent, op dezelfde plaats stond als een eerdere synagoge, waarin Jezus Christus sprak op de sabbat (Lukas 4:31). Waarom gebiedt God ons: „Gedenk de sabbatdag”? (Ex. 20:8.) Waarom rustte de Schepper zelf op deze dag? En waarom hielden Jezus en de door Hem opgerichte Kerk de sabbat? Deze les beantwoordt al deze vragen.

Ambassador College

WAT IS DE CHRISTELIJKE SABBAT?

Christen-zijn is een levenswijze. Maar wat houdt die levenswijze in? En welk doel beoogt God met zijn wekelijkse sabbat? Laten wij eens nagaan hoe en waarom nieuwtestamentische christenen Gods sabbatdag in acht moeten nemen.

Het boek Handelingen is de geschiedenis van de begintijd van de nieuwtestamentische Kerk van God. Het geeft een beknopt overzicht van de voornaamste gebeurtenissen. Het boek getuigt ervan dat het christelijke leven een bepaalde levensstijl is.

Een van de vroegste christenen was een zekere Apollos. Deze was een uitstekend redenaar die goed was onderlegd in de oudtestamentische geschriften. Die kennis was echter niet voldoende. Een toegewijd echtpaar van de Kerk van God gaf hem nadere instructies. „En toen Priscilla en Aquila hem hoorden, namen zij hem tot zich en legden hem de weg Gods nauwkeuriger uit” (Hand. 18:26). Werkelijk christen-zijn, zoals in de Bijbel beschreven, betekent een in het leven te volgen „weg”: Gods weg.

Geworteld in het Oude Testament

Koningen, staatshoofden en andere regeringsfunctionarissen uit de tijd van de apostel Paulus zagen in dat het christendom een bepaalde manier van leven is. Paulus, die zich onder huisarrest bevond, verdedigde zijn levenswijze — de christelijke weg — tegenover Felix, de stadhouder van Judea, „die zeer goed van de weg op de hoogte was” (Hand. 24:22).

Eerder al had Paulus aan Felix uitgelegd: „Maar dit erken ik voor u, dat ik naar die weg, die zij een secte noemen, inderdaad de God der vaders vereert, gelovende al hetgeen in de wet en in de profeten [het Oude Testament] geschreven staat” (vers 14).

Het is van groot belang te begrijpen dat de

christelijke levenswijze haar wortels in het Oude Testament heeft. Ze is niet alleen gebaseerd op de Tien Geboden, maar ook op Gods overige wetten, die op de principes van die tien „basiswetten” berusten.

Gods levenswijze is een levenswijze van bezonnenheid. Eenvoudig gesteld is het de weg die leidt naar al het goede: vrede, geluk en uiteindelijk het eeuwige leven.

Gods wet als maatstaf

Gods volmaakte karakter kan worden samengevat in het ene woord *liefde*. Aangezien God liefde is (1 Joh. 4:8, 16), moeten christenen in zijn liefde groeien.

De Bijbel beschrijft de goddelijke liefde voor ons. Johannes, dikwijls de „apostel van de liefde” genoemd, schreef: „Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar” (1 Joh. 5:3).

De apostel Jakobus noemt de Tien Geboden de koninklijke wet der vrijheid (Jak. 2:8-12), omdat de inachtneming ervan de mens vrijwaart van de slavernij die uit de schadelijke gewoonten van deze wereld voortvloeit. De Tien Geboden weerspiegelen de liefde van God voor de mensen.

Kort voordat Hij gekruisigd werd, zei Jezus tegen zijn discipelen: „Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde” (Joh. 15:10). Gods liefde en Gods wet zijn in volmaakte harmonie met elkaar. Jezus zei duidelijk: „Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren” (Joh. 14:15).

LES 10

Wat is een ware christen?

Wat is de bijbelse definitie van een ware christen? In wat wel de Bergrede wordt genoemd (Matth. 5-7) zette Jezus de grondslag van de christelijke levenswijze uiteen. Deze rede was in de eerste plaats bedoeld als een persoonlijke les voor zijn discipelen (studenten of leerlingen). Christus wijst daarin op de kenmerken waaraan zijn ware volgelingen herkend kunnen worden.

Alvorens ons te richten op enkele van die christelijke kenmerken, moeten eerst de hoofdstukken 5, 6 en 7 van Mattheüs in hun geheel worden doorgelezen.

1. Wat zegt Jezus over de „armen van geest”? Matth. 5:3. Bedoelt Hij daarmee dat de armen de Geest van God missen? Rom. 8:9; Lukas 11:13.

COMMENTAAR: Jezus bedoelt daarmee niet dat zij Gods Geest missen. Integendeel. Uit zijn verdere betoog blijkt dat het de waarachtig nederigen zijn die gezegend zullen worden, omdat zij deel zullen hebben aan Gods Koninkrijk.

2. Wat zullen de zachtmoedigen beërven? Matth. 5:5. Was Jezus zachtmoedig? Matth. 11:29. Geeft een christen in het dagelijks leven blij van zachtmoedigheid? Ef. 4:1-2.

COMMENTAAR: Iemand die zachtmoedig is zal niet pogen zich te rechtvaardigen, wanneer hij een fout maakt. Ook voelt hij zich niet boven anderen verheven. Hij zal niet trachten anderen met gelijke munt te betalen of wraak uit te oefenen.

3. Waar zal een volgeling van Christus — een christen — naar „honger en dorst”? Matth. 5:6. Wat is de bijbelse definitie van gerechtigheid? Ps. 119:172.

COMMENTAAR: „Honger en dorst” naar gerechtigheid is ten diepste gemotiveerd zijn tot gehoorzaamheid aan God, tot het naleven van zijn wetten, die Hij ons uit liefdevolle zorgzaamheid heeft geschonken. Zij die werkelijk honger en dorst naar gerechtigheid zullen Gods Woord bestuderen om waarachtig inzicht te verkrijgen. Zij zijn bereid te veranderen wanneer zij hun ongelijk inzien. Zij geven hun onjuiste opvattingen, fouten en zonden toe. Paulus schreef: „Maak er ernst mede u wèl beproefd ten dienste van God te stellen” (2 Tim. 2:15), en: „Toetst alles” (1 Thess. 5:21).

4. Wie zal volgens Jezus het Koninkrijk van God binnengaan? Matth. 7:21.

COMMENTAAR: Merk op dat voor het betreden

van Gods Koninkrijk daden nodig zijn en dat Christus als Verlosser erkennen en belijden niet voldoende is. God maakt duidelijk dat wij zijn Koninkrijk niet kunnen binnengaan door alleen maar te denken dat Christus alles al voor ons heeft gedaan. De resterende passages van de Bergrede wijden nog verder uit over het leven van de christen.

„Wandelen” met God

1. Is een ware christen iemand die ernaar streeft te „wandelen” zoals Christus? 1 Petr. 2:21; 1 Joh. 2:6. Let ook op Efeze 4:1.

2. Wat gebod God aan Abraham? Gen. 17:1. Waardoor kon worden gezegd dat hij inderdaad met God gewandeld heeft? Gen. 26:5; Hebr. 11:8-10.

3. Waren God en Abraham vrienden? 2 Kron. 20:7; Jes. 41:8; Jak. 2:23. Sprak God met hem als met een goede vriend? Gen. 18:17-33.

4. Hoe kunnen ook wij vrienden van Jezus Christus worden? Joh. 15:14-15.

5. Gebod God zijn Kerk of „vergadering in de woestijn” (Hand. 7:38) — de oude natie Israël — nadrukkelijk in zijn wegen te wandelen, d.w.z. zijn wetten in acht te nemen? Deut. 5:32-33; 8:6; 10:12-13; 11:22; 13:4; 26:17; 28:9.

6. Wat is de houding van een ware christen tegenover de zondige wereld om hem heen? 1 Joh. 2:15-17; 1 Petr. 4:1-4; Openb. 18:4. Waarnaar tracht hij te leven? Matth. 4:4.

COMMENTAAR: Iemand die werkelijk christen is, volgt niet langer alle gewoonten en gebruiken van de wereld om zich heen. Waar hij vroeger „met de massa meeinging” en zonder nadenken deelnam aan allerlei sociale activiteiten en zakelijke praktijken, vraagt hij zich nu af wat Gods wil is en hoe hij naar Gods geboden leven kan. Hij zal met Christus zeggen: „Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede.” En om Gods wil te leren kennen en te volgen bestudeert hij nauwgezet Gods Woord.

Uiteraard zijn Gods mensen genoodzaakt in deze wereld te leven (Joh. 17:15-16). En tijdens hun streven naar volledige gehoorzaamheid aan God — door zich niet te conformeren aan de wegen van deze wereld (Rom. 12:1-2) — moeten zij trachten „vrede [te houden] met alle mensen” (vers 18).

7. Welke taak hebben christenen nog meer tegenover de samenleving? Matth. 5:14-16.

COMMENTAAR: Al zijn zij niet „uit de wereld” in de zin die door Christus in Johannes 17:16 wordt

bedoeld, toch hebben Gods mensen, omdat zij de heilige Geest bezitten en kennis hebben van Gods waarheid, de taak hun „licht” in de wereld helder te doen schijnen. Gods mensen moeten de „vrucht”, de kenmerken, van Gods heilige Geest in hun dagelijks leven tonen. Zij moeten degenen met wie zij omgaan vriendelijk tegemoet treden en hun de helpende hand toesteken. Wie nog niet door God geroepen is, zal aangemoedigd worden, wanneer hij iets van het karakter en de denkwijze van God in praktijk gebracht ziet door het persoonlijke voorbeeld van de individuele christen.

8. Welke stappen heeft een christen reeds gezet om door God te worden erkend als een van zijn kinderen? Hand. 2:38. Wat heeft God hem gegeven vanwege zijn gehoorzaamheid? Hetzelfde vers en Hand. 5:32.

COMMENTAAR: Een christen heeft zich onderworpen aan God. Hij is tot het besef gekomen dat hij tegen God heeft gezondigd en Gods heilige, rechtvaardige wet heeft geschonden (Rom. 3:23; 1 Joh. 3:4). Hij heeft God gevraagd om vergeving van zijn zonden door het offer van Christus en om vrijstelling van de doodstraf, die staat op elke zonde (Rom. 6:23). Hij heeft gevolg gegeven aan het gebod zich te laten dopen, waarmee hij van zijn oprechtheid heeft blijk gegeven. Na handoplegging is hem de heilige Geest geschonken.

9. Kan iemand christen zijn zonder Gods Geest te bezitten? Rom. 8:9.

10. Hoe noemt God iemand die beweert Christus te „kennen”, maar weigert in zijn voetsporen te treden, zijn geboden te bewaren? 1 Joh. 2:4. Wat zal een ware christen juist doen? Vers 3, 5-6.

De Tien Geboden

Jezus verkondigde het evangelie van het Koninkrijk van God. Zijn oproep luidde: „Bekeert u en geloof het evangelie” (Markus 1:15). De Bijbel leert nadrukkelijk en steeds weer de bekering van zonde, het overtreden van Gods grote geestelijke wet (1 Joh. 3:4), samengevat in 10 universele beginselen: de Tien Geboden.

Zoals wij reeds geleerd hebben, is bekering de eerste stap naar behoud. Alvorens God ons onze zonden vergeeft, moeten wij ons bekeren (afkeren) van het schenden van zijn wet. „Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit geldt voor alle mensen” (Pred. 12:13). Laten wij nu de Tien Geboden aan een nader onderzoek onderwerpen om na te gaan hoe ze op het christelijk leven kunnen worden toegepast. In Exodus 20:1-17 en Deuteronomium 5:6-21 vindt u een opsomming van alle Tien Geboden.

1. Vond de aartsvader Abraham — de „vader” der gelovigen (Rom. 4:16) — het inacht nemen van Gods geboden belangrijk? Gen. 26:5. Hoe stond David tegenover de inachtneming van Gods wet? Lees Psalm 119 helemaal.

2. Nam Jezus Christus de Tien Geboden in acht? Joh. 15:10. Leerde Hij aan anderen ze in acht te nemen? Matth. 19:16-19.

COMMENTAAR: Deze verzen van Mattheüs 19 geven duidelijk aan dat Jezus op de Tien Geboden doelde.

3. Valt uit de Bijbel op te maken dat de Kerk die Christus stichtte gehoorzaamheid aan de Tien Geboden en aan andere voorschriften van Christus leerde? Matth. 28:19; Joh. 13:35; 1 Joh. 5:3.

4. In welke zin breidde Jezus de draagwijdte van de Tien Geboden uit? Matth. 5:21-22, 27-28. Begreep Johannes dit beginsel? 1 Joh. 3:15. Kende Paulus de geestelijke aspecten van Gods wet? Rom. 7:14.

COMMENTAAR: Jezus kwam niet om de Tien Geboden op te heffen (Matth. 5:17). Integendeel, Hij kwam om te tonen hoe men naar de geestelijke intentie van Gods wet moet leven.

In de tijd van het Oude Testament werd van de mens gehoorzaamheid naar de letter geëist, want het oudtestamentische volk Israël ontving niet de heilige Geest om het te helpen handelen naar de geestelijke intentie van de Tien Geboden. In de nieuwtestamentische tijd daarentegen stelt God zijn heilige Geest ter beschikking aan wie Hij roept. Hij wil dat christenen Hem volgen door van zijn wet de geestelijke bedoeling — de volheid — in acht te nemen.

Om zich ervan te verzekeren dat zijn discipelen van alle tijden de nieuwe, „uitgebreide” manier van wetsbetrachting zouden begrijpen, koos Christus als treffend voorbeeld de geboden gericht tegen moord en overspel. Hij leert ons ons voortaan niet alleen te onthouden van fysieke daden van moord en overspel, maar ook van haat en begeerte. Haat jegens iemand is de geest van moord. Seksuele begeerte is de geest van overspel. Christus maakte duidelijk dat Gods geboden betrekking hebben op onze diepste gedachten en opvattingen. Laten wij eens kijken hoe wij de geestelijke bedoeling van Gods wet in acht kunnen nemen.

5. Hoe vat Christus Gods in de Tien Geboden vervatte wet samen? Matth. 22:36-40. Wat is het hoofdkenmerk van Gods natuur en karakter? 1 Joh. 4:8, 16.

6. Is het mogelijk het behoud te „verdienen” door gehoorzaamheid aan God? Rom. 6:23; Ef. 2:8-9. Kan men dan als wetsovertreder het Koninkrijk van God binnengaan? Matth. 7:21; 19:17-19.

COMMENTAAR: Het eeuwige leven is duidelijk een geschenk van God. Niemand kan de onsterfelijkheid verdienen, ook al zou hij duizenden levens lang de Tien Geboden onderhouden.

Anderzijds is het ons als overtreders van de wet onmogelijk het eeuwige leven binnen te gaan. Jezus Christus verklaarde nadrukkelijk dat zijn volgelingen Gods wil moeten doen en dat zij erop moeten vertrouwen dat God in zijn barmhartigheid het offer van Christus op hen van toepassing zal laten zijn, wanneer zij tekortschieten en berouw hebben (1 Joh. 1:7-9).

De Tien Geboden zijn uitingen van Gods goddelijke liefde. Ze weerspiegelen Gods karakter, dat zich laat samenvatten in het woord *liefde*. Het betreft hier een goddelijke liefde, die rechtstreeks van God komt door de heilige Geest (Gal. 5:22).

Jezus wees erop dat de geestelijke bedoeling van Gods wet in haar geheel liefde is, omdat God liefde is. Van de Tien Geboden geven de eerste vier aan hoe wij God moeten liefhebben en de laatste zes hoe wij onze naaste — al onze medemensen — moeten liefhebben.

„Gedenk de sabbatdag”

Miljoenen mensen geloven dat de zondag de zevendedagssabbat heeft vervangen. Zij menen dan ook het vierde gebod te kunnen gehoorzamen door de zondag in acht te nemen. Weer anderen zijn van mening dat de sabbat niet op een specifieke dag van de week gevierd behoeft te worden. Zij vinden dat iedere dag een „geestelijke” sabbat is.

Laten wij Gods Woord raadplegen om de waarheid inzake dit zo belangrijke gebod te ontdekken.

1. Wanneer, hoe en door wie werd de sabbat „gemaakt”? Gen. 2:1-3; Markus 2:27.

COMMENTAAR: God schiep de sabbat door te rusten op de zevende dag van de zogeheten scheppingsweek. Hij zegende en heiligde de sabbat — verbond zijn goddelijke gunst aan die dag door hem te reserveren voor een speciaal gebruik en doel. (De sabbat begint in de avond, aan het eind van de zesde dag, en eindigt eveneens in de avond, aan het eind van de zevende dag. In Leviticus 23:32 vindt u een voorbeeld van het tijdstip waarop God de dagen laat beginnen en eindigen.)

2. Met welk doel werd de sabbat gemaakt? Markus 2:27.

COMMENTAAR: Vanaf de scheppingsweek is elke zevende dag door God afgezonderd als een tijd die op speciale wijze in acht genomen moet worden door de mens, ongeacht zijn ras of nationaliteit. De sabbat werd ingesteld voor Adam en al zijn nakomelingen, met inbegrip van alle mensen van deze

tijd. God wilde dat de zevendedagssabbat alle mensen die ooit zouden leven ten goede zou komen, indien zij hem zouden houden op de door God bedoelde wijze.

3. Hoe wilde God de sabbat aan de mensen ten goede doen komen? Ex. 20:8-11; 23:12; Deut. 5:12-15.

COMMENTAAR: Merk op dat God de zevende dag van de week heiligde en Hij gebiedt ons hem niet te ontheiligen. De sabbat is heilige tijd, ingesteld om alle mensen tot grote zegen te zijn.

Het woord sabbat betekent „rust”. Duidelijke redenen voor het houden van de sabbat zijn fysieke rust en ontspanning na een druk bezette week. God wist dat de mens na zijn werk periodiek rust en ontspanning nodig zou hebben. De bedoeling van het houden van Gods sabbat strekt echter veel verder.

4. Is de sabbat ook een herinnering aan Gods scheppingsdaden? Ex. 20:11.

COMMENTAAR: De wekelijkse viering van Gods zevendedagssabbat herinnert ons aan het feit dat God de Schepper is van alles wat bestaat, met inbegrip van alle mensen. De sabbat is dan ook een herdenking van Gods scheppingsdaden en van het grote geestelijke doel dat God met de schepping van de mens heeft.

God heeft een specifiek en daartoe geheiligd zevende deel van de week gereserveerd om Hem als Schepper te gedenken en na te denken over het door Hem beoogde doel van ons bestaan. De sabbat is een tijd waarin wij door nauw contact met God geestelijk vernieuwd kunnen worden. De sabbat geeft ons de tijd om dieper over God na te denken, tot Hem te bidden en Hem te eren (zowel individueel als samen met anderen) en om de Bijbel te bestuderen en daardoor meer inzicht te krijgen in het ontzagwekkende doel van ons leven en hoe wij dat doel kunnen bereiken.

5. Onderhield Jezus Christus de sabbat? Lukas 4:16, 31.

COMMENTAAR: Jezus woonde „volgens zijn gewoonte” de diensten op de sabbat bij. Hij, ons volmaakte voorbeeld, vierde de zevendedagssabbat op de juiste manier. Dat was ook het geval met de door Hem opgerichte Kerk. Het voorbeeld van Christus en zijn apostelen is in de Bijbel vastgelegd, opdat ook wij in onze tijd het kunnen volgen.

6. Was het ook de gewoonte van de apostel Paulus de sabbat te onderhouden? Hand. 17:1-2.

COMMENTAAR: Het is duidelijk dat de apostel Paulus dezelfde dag in acht nam als Christus. En als in deze tijd Christus in ons leeft (Gal. 2:20), zullen ook wij dezelfde dag in acht nemen als Christus: de zevendedagssabbat.

Als Christus ook maar enig gebod van zijn Vader had afgeschaft of de sabbat naar een andere dag had verplaatst, zou Hij dat beslist aan Paulus hebben bekendgemaakt. Maar er werden door Hem geen veranderingen aangebracht. De Bijbel maakt duidelijk dat wat Paulus aan de Kerk van God leerde exact hetzelfde was als wat Christus hem had leren verkondigen. Let ook op het volgende.

7. Nam Paulus ook in een overwegend heidense stad de zevendedagssabbat in acht? Hand. 18:1-4, 6, 11.

COMMENTAAR: Tijdens zijn ruim anderhalf jaar durend verblijf te Korinthe werkte Paulus gedurende de eerste zes dagen van de week als tentenmaker, maar elke sabbat — op de zaterdag, de zevende dag van de week — predikte hij.

Let op hoe de sabbat door de heidense bekeerlingen in de vroege Kerk werd opgevat.

8. Eens predikte Paulus op de sabbat zowel tot Joden als tot niet-Joden (Hand. 13:14-42). Vroegen, na het verlaten van de synagoge door de Joden, de heidenen aan Paulus op de volgende sabbat opnieuw tot hen te spreken? Vers 42 (zie voor dit vers de Lutherse of de Statenvertaling). Hoevelen kwamen er op de volgende sabbat naar Paulus luisteren? Vers 44.

COMMENTAAR: Veel niet-Joden hadden de gewoonte om samen met de Joden op de sabbat bijeen te komen. En aangezien deze heidenen belang stelden in Paulus' boodschap, vroegen zij hem de eerstvolgende sabbat opnieuw te spreken. Hoewel dit daarvoor een goede gelegenheid zou zijn geweest, leerde Paulus, de apostel voor de heidenen, de heidenen niet op te houden met de bijeenkomsten op de sabbat.

Als wij in het Nieuwe Testament ook maar één tekst zouden vinden die het vieren van de zondag met gezag zou wettigen zouden wij een bijbelse reden hebben voor het heiligen van de eerste dag van de week. Maar zo'n tekst is er eenvoudig niet. De zinsnede „eerste dag van de week” komt in het Nieuwe Testament achtmaal voor. Maar geen van die acht passages geeft een argument om de sabbat van de zevende dag naar de zondag te verplaatsen.

9. Wat gebod Paulus, als navolger van Christus, die in hem woonde, aan de niet-Joodse christenen in Korinthe? 1 Kor. 11:1. Gebod hij de Filippenzen hetzelfde te doen? Filipp. 3:17.

COMMENTAAR: Paulus leerde de niet-Joodse christenen zijn gehoorzaamheid aan God na te volgen, zoals hij Christus' gehoorzaamheid navolgde. De niet-Joodse christenen van de vroege Kerk van God kwamen steeds op de sabbatdag

bijeen, evenals Christus toen Hij mens was, om de dag te vieren die God in zijn Woord gebiedt.

Op dezelfde wijze moeten ware christenen Christus en de apostel Paulus volgen door de heilige zevendedagssabbat in acht te nemen.

Geniet van de sabbat

1. Is het houden van Gods sabbatsgebod een zware last voor christenen? 1 Joh. 5:3.

COMMENTAAR: Door verkeerde interpretaties van bepaalde bijbelteksten hebben sommigen getracht het sabbatsgebod te presenteren als een „slavenjuk”. Zij doen het voorkomen alsof de sabbat een grote vloek is voor de mensheid. Laten wij die mythe de wereld uit helpen.

2. Werd de mens gemaakt voor de sabbat of de sabbat voor de mens? Markus 2:27.

COMMENTAAR: Zoals wij geleerd hebben, is de sabbat heilige tijd. De sabbat is een van de grootste zegeningen die de Schepper het menselijk geslacht heeft geschonken. Door de sabbat op de juiste wijze te vieren blijft de mens in contact met God. Zonder dit contact kan de mens het grote doel van zijn bestaan niet te weten komen en kan hij de wetten die bepalend zijn voor een succesvol leven niet begrijpen. Zonder dat contact is hij afgesloten van de kennis van wat hij is, wat zijn bestemming is en hoe hij die kan bereiken.

Omdat God de Joden in ballingschap naar Babylon had laten wegvoeren wegens het schenden van zijn sabbatten (Jer. 17:21-25, 27; 2 Kron. 36:5-7, 16-19, 21), begonnen veel Joden die van de Perzische koning Cyrus toestemming kregen naar Jeruzalem terug te keren, de sabbat zeer strikt in acht te nemen. De Farizeeën van Jezus' tijd beschikten daardoor over een lijst van 65 als „arbeid” omschreven activiteiten, die door hen werden verboden. Al die verboden maakten de viering van de sabbat inderdaad tot een „slavenjuk”. Die toevoegingen gingen veel verder dan de geest en bedoeling van het Vierde Gebod. Jezus Christus kritiseerde de tradities van de zichzelf rechtvaardig achtende Farizeeën en verwierp de door mensen opgestelde regels.

3. Maakte Jezus duidelijk dat het geoorloofd is op de sabbat voedsel te halen, als men honger heeft? Matth. 12:1-8; Markus 2:27. Op welke wijze gaf Hij aan dat het gewettigd is op de sabbat goed te doen? Markus 3:1-5.

4. Erkende Jezus dat het juist is op de sabbat een dier te redden dat in een put gevallen is en daarmee dat het geoorloofd is handelend op te treden in andere reële noodgevallen waarvan de oplossing niet tot na de sabbat kan wachten? Lu-

kas 14:5; Matth. 12:9-13. Mag men op Gods rustdag een dier te drinken en, derhalve ook, te eten geven? Lukas 13:10-17, i.h.b. vers 15.

COMMENTAAR: God wil dat wij oprecht zijn en ons gezond verstand gebruiken bij het bepalen van wat wij wel of niet op zijn sabbatdag kunnen doen. Christus leert ons evenwichtig te zijn, wijsheid te betrachten en wat het inacht nemen van de sabbat betreft de juiste houding aan te nemen.

De Joden, grootgebracht met fysieke rituelen, begrepen de geestelijke toepassing van het sabbatsgebod niet. Zij hadden er geen bezwaar tegen op de sabbat een dier uit een put te redden, maar veroordeelden Christus wel omdat Hij op die dag een mens genas. Zij hadden het houden van de sabbat tot een last gemaakt door er hun eigen tradities en interpretaties aan toe te voegen.

5. Mogen wij op de sabbat onze eigen interesses en genoegens nastreven? Jes. 58:13. Moeten wij vreugde scheppen in Gods heilige dag? Hoe moeten wij dat doen? Hetzelfde vers.

COMMENTAAR: De sabbat behoort God toe. Hij heeft deze ene dag van de week geheiligd. Werk, boodschappen, grasmaaien en huishoudelijke arbeid moeten op de andere zes dagen van de week worden gedaan. De sabbat is evenmin een dag voor hobby's, sport en andere interesses. Dergelijke activiteiten leiden onze geest af van God en van de diepere bedoeling van zijn sabbat.

De sabbat is een dag van vreugde voor wie God dient en eert. Door op Gods dag uit te rusten van ons werk en van onze eigen genoegens krijgen wij meer tijd voor gebed en meer gelegenheid tot het bestuderen, bespreken en overdenken van Gods Woord. Hierdoor wordt ons denken gevuld met de gedachten en het karakter van onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus.

De sabbat is ook een dag voor het samenzijn van het gezin op een wijze die op andere dagen niet altijd mogelijk is. Het is een speciale tijd en gelegenheid om onze kinderen onderricht over God en zijn levenswijze te geven.

Het houden van de sabbat op de manier die God gebiedt verheft onze geest en verschaft ons de nodige inspiratie om de eropvolgende zes dagen doelbewust en met vreugde ons werk te doen. De sabbat wordt voor ons een vreugdevolle aangelegenheid, wanneer wij op die wekelijkse heilige dag met Gods levenswijze vertrouwd raken.

Gemeenschap op de sabbat

De sabbat is een dag voor lichamelijke rust en geestelijke verfrissing. Het is ook een dag voor heilige samenkomsten in gemeenschap met andere christe-

nen, met God de Vader en met Jezus Christus. Het is heel belangrijk begrip te hebben van de werkelijke betekenis van de christelijke gemeenschap.

1. Woonde Jezus op de wekelijkse sabbat de samenkomst in de synagoge bij? Lukas 4:16.

COMMENTAAR: Christus, die ons in alles het voorbeeld gaf van hoe wij moeten leven, leerde dat Gods mensen op elke sabbat bijeen moeten komen. De sabbat is een dag voor verering van God door zijn geroepenen en uitverkorenen. Het is voor Gods dienaren een tijd om de bijbelse principes van Gods levende wetten uiteen te zetten (Ef. 4:11-13).

2. Waartoe worden de nieuwtestamentische christenen op hun samenkomsten aangespoord? Hebr. 10:24-25. Hoe belangrijk is het onderlinge christelijke contact binnen het lichaam van gelovigen dat de Kerk van God vormt? 1 Joh. 1:3, 6-7.

COMMENTAAR: Christus' aanwezigheid op zijn sabbatdag maakt die heilig. Wanneer Gods eigen kinderen hun Vader gehoorzamen en in harmonie met Christus (Joh. 15:1-5) bijeenkomen op zijn heilige dag, hebben zij werkelijk gemeenschap met Christus. Hij is daar in hun midden geestelijk aanwezig. En door dit contact met Hem en de Vader bindt Christus hen samen.

Vaak zoeken mensen, wanneer zij de waarheid omtrent de sabbat horen, aansluiting bij een kerk. De wekelijkse sabbatdiensten van de Wereldwijde Kerk van God worden in meer dan 50 landen in alle delen van de wereld door christenen bijgewoond. Iedere sabbat komen zij bijeen teneinde uit de Bijbel geestelijk onderricht te ontvangen, dat wordt gegeven door de dienaren van Gods Kerk.

In overeenstemming met hetgeen de Bijbel leert wordt de Kerk gedragen door tienden en vrijwillige giften en worden tijdens haar wekelijkse sabbatdiensten geen collectes gehouden.

De Wereldwijde Kerk van God gelooft dat de beginselen van het christelijk leven te vinden zijn in de geest van Gods wet en dat gelovigen blijk zullen geven van de vruchten van Gods Geest. Tot die vruchten behoort de bereidheid de door God ingestelde feesten (die worden besproken in Les 11), de sabbat en het tiendenbeginsel in acht te nemen. De Kerk gelooft dat de opdracht die Christus aan haar gegeven heeft, eruit bestaat het evangelie van Gods Koninkrijk in de hele wereld te verkondigen, degenen die zich bekeren te dopen en hun alles wat Jezus zijn discipelen heeft geleerd te onderwijzen.

Gods heilige sabbat, op de juiste wijze opgevat en gevierd, is een van de grootste zegeningen die God aan de mens heeft geschonken. Gedenk dus de sabbat en houd hem heilig.